

Η επιμονή στην προσευχή φέρνει μόνιμη θεραπεία Persistent prayer brings permanent healing

Christian Science Sentinel, August 31, 2009

Πρόσφατα, και καθώς έσκυβα προσπαθώντας να πιάσω κάτι, που είχε κυλήσει κάτω από τον καναπέ, ένοιωσα απέραντη ευγνωμοσύνη. Μόλις λίγα χρόνια νωρίτερα, είχα αντιμετωπίσει μιά κατάσταση σχεδόν πλήρους ακινησίας. Αυτό με έκανε να σκεφτώ ότι όφειλα να κάνω μία γραπτή μαρτυρία για αυτήν την υπέροχη θεραπεία.

Το καλοκαίρι του 2006, άρχισα να παρατηρώ περιστασιακά σημάδια δυσκαμψίας κατά την εκτέλεση απλών καθημερινών δραστηριοτήτων, γεγονός στο οποίο δεν έδωσα την δέουσα σημασία, για να τό αντιμετωπίσω μεταφυσικά. Μέχρι τα Χριστούγεννα η κίνηση μου είχε γίνει αρκετά επίπονη και οι μύες μου φαίνονταν να εξασθενούν. Η κίνησή μου περιορίστηκε τόσο ώστε πλέον δεν μπορούσα να συνεχίσω να εργάζομαι. Ο σύζυγός μου, ο Andy, σύντομα χρειάστηκε να φροντίζει για τις περισσότερες ανάγκες μου, όπως το να με πλένει και να με ντύνει, γεγονός που τον ανάγκασε να μειώσει τον φόρτο εργασίας του και κάπου-κάπου να δέχεται άδεια επειδή συνέπασχε με εμένα. Οι γονείς μου μένουν στο ίδιο σπίτι, και έτσι και αυτοί με πρόσεχαν μήπως χρειαστώ κάτι.

Ως Χριστιανή Επιστήμων σε όλη μου τη ζωή, ήδη αντιμετώπιζα αυτή την κατάσταση με συνεχή επίμονη προσευχή. Στην προσευχή μου απέρριπτα τα σωματικά συμπτώματα σαν μια λανθασμένη εικόνα του εαυτού μου, επιτρέποντας στη θεία Αγάπη να γεμίσει την συνειδησή μου με τις πνευματικές αλήθειες, που αφορούν την ταυτότητά μου σαν τέλεια δημιουργία του Θεού. Όπως έγραψε η Mary Baker Eddy στο *Επιστήμη και Υγεία με Κλειδί των Γραφών*: « Ο Ιησούς έβλεπε στην Επιστήμη τον τέλειο άνθρωπο, που εμφανιζόταν σε αυτόν εκεί, όπου ο αμαρτωλός θνητός άνθρωπος εμφανίζεται στους θνητούς. Στον τέλειο αυτόν άνθρωπο ο Σωτήρας έβλεπε την ομοίωση του Θεού και η σωστή αυτή θέα του ανθρώπου, θεράπευε τους αρρώστους.» (σελ.476-477)

Σε αυτό το σημείο ένοιωσα ότι χρειαζόμουν την βοήθεια ενός πρακτίσιονερ της Χριστιανικής Επιστήμης. Και μαζί με τον άντρα μου συμβουλευτήκαμε μια νοσοκόμα της Χριστιανικής Επιστήμης για το πώς θα μπορούσα να είμαι πιο άνετα το βράδυ, αφού ήταν αδύνατο να ξαπλώσω σε κρεβάτι. Στο παρελθόν, είχα πολλές θεραπείες μέσω της Χριστιανικής Επιστήμης, γι αυτό και ποτέ δεν σκέφτηκα κάποιο άλλο τρόπο για να απαλλαγώ από αυτή την κατάσταση, ούτε καν ζήτησα ιατρική γνωμάτευση.

Για τους επόμενους μήνες και κατά την διάρκεια όλης αυτής της εμπειρίας, ήμουν σχεδόν σε καθημερινή επαφή με ένα πρακτίσιονερ της Χριστιανικής Επιστήμης. Μαζί εστιάζαμε στην πνευματική φύση μου ως εικόνα του Θεού. Περνούσα ώρες με προσευχή, μελετώντας εις βάθος την Αγ. Γραφή και το *Επιστήμη και Υγεία*. Επίσης μου προσέφερε έμπνευση η ακρόαση των CD του Κήρυκα και του site www.spirituality.com. Έφτασα στο σημείο να είμαι

Για Για άλλες μεταφράσεις στα Ελληνικά, μπορείτε να συνδεθείτε με την ηλεκτρ/διεύθ. <http://www.spirituality.com/cskirkas>

© 2010 The Christian Science Publishing Society (CSPS)

Έως και 50 εκτυπωμένα αντίγραφα αυτού του άρθρου μπορεί να αναπαραχθούν και να διανεμηθούν, σε μη κερδοφόρο βάση, αλλά απλά για την κάλυψη κόστους παραγωγής. Αυτό το άρθρο δεν μπορεί να σταλεί με ηλεκτρονικό μήνυμα ή να καταχωρηθεί σε άλλες ιστοσελίδες. Αντ' αυτού, μπορείτε να κατεβάσετε αυτό το άρθρο, όταν συνδεθείτε μέσω διαδικτύου με την ιστοσελίδα του Εκδοτικού Οίκου της Χριστιανικής Επιστήμης. Για να σας δοθεί η άδεια να δημοσιευθεί αυτό το άρθρο σε άλλη έκδοση, μπορείτε να έλθετε σ' επαφή μαζί μας στην ηλεκτρονική διεύθυνση (e-mail) copyright@cps.com, αναφέροντας ως θέμα, "Copyright Request", στην αγγλική γλώσσα.

τόσο ενθουσιασμένη με τις αλήθειες, που ανακάλυπτα στο *Επιστήμη και Υγεία*, που ανυπομονούσα να διαβάσω την επόμενη παράγραφο.

Το υμνολόγιο της Χριστιανικής Επιστήμης ήταν εξίσου σημαντική πηγή έμπνευσης. αποστήθισα ύμνους και αρκετά εδάφια από το *Επιστήμη και Υγεία*, καθώς και τους ψαλμούς 23 και 91, έτσι ώστε να μπορώ να τους επαναλαμβάνω το βράδυ, όταν δυσκολευόμουν να κοιμηθώ. Εστίασα την σκέψη μου στην προτροπή της Mrs. Eddy: "«Όταν σε πειράζει η ψευδαίσθηση της αρρώστιας ή της αμαρτίας, προσκολλήσου σταθερά στο Θεό και την ιδέα Του. Μην επιτρέπεις σε τίποτε άλλο εκτός από την ομοίωση Του να παραμείνει στη σκέψη σου... Η Χριστιανική Επιστήμη και όχι η σωματική αίσθηση ας υποστηρίξει την αντίληψή σου για το Είναι, και η αντίληψη αυτή θα εκτοπίσει την πλάνη με την Αλήθεια, θα αντικαταστήσει τη θνητότητα με την αθανασία και θα κατασιγάσει τη δυσαρμονία με την αρμονία.» (Επιστήμη και Υγεία σελ.495)

Τον περισσότερο χρόνο τον περνούσα στο σαλόνι με τα βιβλία γύρω μου και ένα CD player. Εκεί συνέχιζα να προσεύχομαι και "να ερευνώ σε βάθος". Μου άρεσε να παρατηρώ τα δέντρα και την άγρια ζωή στον κήπο μου, όλα αυτά που εξέφραζαν την ελευθερία και την ομορφιά του Θεού. Ήξερα ότι αυτές οι ιδιότητες ήταν και δικές μου και μπορούσα να τις εκφράζω και εγώ. Όπως αναφέρεται στο πρώτο κεφάλαιο της Γένεσης: «Και εποίησεν ο Θεός τον άνθρωπο κατ' εικόνα εαυτού...και είδεν ο Θεός πάντα όσα εποίησε και ιδού ήσαν καλά λίαν.» (Γεν.1:27,31) Σκεφτόμουν ότι οι ιδιότητες που η "ομοίωση Του" εκφράζει, τις εξέφραζα και εγώ, όπως δύναμη, εξουσία, ευκινησία, ελευθερία, σταθερότητα, χαρά, ευγνωμοσύνη και πολλές άλλες.

Ένα σημαντικό μέρος της προόδου μου αποτέλεσαν οι ευχαριστίες στο Θεό. Κατά τη διάρκεια της μέρας και προτού πάω για ύπνο, έκανα το καλύτερο που μπορούσα, για να εκφράζω χαρά και ευγνωμοσύνη για κάθε μικρό πράγμα που μπορούσα να κάνω. Σε αυτή τη λίστα συμπεριλαμβανόταν η θέση του δεύτερου αναγνώστη στην εκκλησία. (Είχα μια αρκετά ψηλή καρέκλα για να με βοηθά να στέκομαι και να κάθομαι και με τη βοήθεια του πρώτου αναγνώστη κατέβαινα από το βήμα). Πάσχιζα να καταλάβω ότι ο Θεός είναι η πηγή όλης της κίνησης και ότι εγώ "Δεν δύναμαι εγώ να κάμνω απ' εμαυτού ουδέν." (κατά Ιωάν.5:30) Επίσης ότι η ύλη δεν έχει δική της δύναμη αλλά όλη η δύναμη προέρχεται από το Θεό, το Θείο Νου.

Υπήρχαν στιγμές απογοήτευσης όπου αισθανόμουν ότι, παρά τη σημαντική πνευματική ανάπτυξη δεν υπήρχαν σημάδια φυσικής βελτίωσης. Αυτές οι στιγμές ποτέ δεν διαρκούσαν πολύ. Προσπαθούσα να μην περιμένω θεραπεία από το σώμα αλλά να επιζητώ αλλαγή συνείδησης.

Σε κάποιο σημείο, φάνηκε λογικό να αποκτήσω μια ηλεκτρική αναπηρική καρέκλα ώστε να μπορώ να κάνω περισσότερα μόνη μου, κατά τη διάρκεια της ημέρας. Προσπαθούσα πάντα να το δω σαν μια προσωρινή ανάγκη και όχι ως μόνιμη λύση.

Μελέτησα αρκετά εδάφια σχετικά με μυς, δύναμη, ενέργεια, ελευθερία, πληρότητα και υγεία. Νοιώθω ότι έχω μάθει τόσο πολλά. Υπήρξαν, πολλές φορές, θεραπείες κατά τη διάρκεια αυτού του ταξιδιού, που μου έδιναν εμπιστοσύνη να συνεχίσω την προσευχή και τη μελέτη. Ένας πιασμένος μυς στο στήθος μου, που με εμπόδιζε να αναπνέω ή να κινούμαι χωρίς

να πονάω, θεραπεύτηκε μέσα σε μια ώρα από τη στιγμή, που απέκτησα μια υπέροχη αίσθηση της ολότητας του Πνεύματος, που δεν αφήνει χώρο για τίποτε άλλο εκτός από το Θεό. Μια άλλη φορά έκαψα το λαιμό μου ενώ έτρωγα και ελευθερώθηκα από κάθε πόνο πολύ γρήγορα. Ένα αίσθημα μεγάλης ευγνωμοσύνης, στη διάρκεια αυτή της περιόδου, μου έδωσε δύναμη να υπερνικήσω ένα μακροχρόνιο δισταγμό να σηκωθώ και να εκφράσω τις ευχαριστίες μου μια Τετάρτη απόγευμα στην εκκλησία. Έγινε πολύ πιο σαφές σε μένα ότι ο Θεός Νους είναι πάντα δραστήριος και ότι αυτό μπορούσα να το δω να εκδηλώνεται στη ζωή μου.

Τον Ιούνιο του 2007 περίπου, έγινε μια αλλαγή. Ο πόνος άρχισε να υποχωρεί, και η δύναμή μου να επανέρχεται ραγδαία. Η μαρτυρία της απώλειας μουϊκής δύναμης αντιστράφηκε και άρχισα να παίρνω βάρος και να φοράω πάλι τα ρούχα μου. Ως τον Αύγουστο, αν και δεν είχα επανακτήσει πλήρως την δύναμη και την ευλυγισία μου, μπορούσα να χαρώ μια εκδρομή στην Κορνουάλη, μια πεζοπορία στα παραθαλάσσια μονοπάτια και τους όρμους.

Εκείνο τον Σεπτέμβρη, μπόρεσα να επιστρέψω στη δουλειά μου μετά από απουσία εννέα μηνών. Κάθε μέρα αποκτούσα όλο και μεγαλύτερη ευκινησία και η τελική θεραπεία ήρθε, όταν μπόρεσα να σκύβω και να ανασηκωνομαι χωρίς δυσκολία.

Την επόμενη άνοιξη, ο Andy και εγώ επισκεφτήκαμε την κόρη μας Louise στην Κίνα, όπου περπατούσαμε κάθε μέρα επί ώρες, όπως επίσης κάναμε και ένα μακρινό ταξίδι κατά μήκος του Σινικού Τοίχους. Απολάμβανα να εκφράζω τη Θεόδοτη ελευθερία μου και τη ζωτικότητα μου. Ήμουν εντελώς ελεύθερη. Η θεραπεία ήταν μόνιμη.

Όταν αναπολώ εκείνη την περίοδο, γεμίζω με απέραντη ευγνωμοσύνη για τη Χριστιανική Επιστήμη και για όλα όσα έχει προσφέρει στην ανθρωπότητα.

Valerie Mitchell, Woking, Surrey, England